BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2012792
van 13 juli 2018

Opposant:	**Alliance Group Limited** 51 Don Street 9810 Invercargill Nieuw-Zeeland
Gemachtigde:	**De Clercq & Partners** Edgard Gevaertdreef 10 a 9830 Sint-Martens-Latem België
Ingeroepen recht:	**Uniemerk 11145638** ALLIANCE
	tegen
Verweerder:	**SinoVita B.V.** Pampuslaan 132 1382 JR Weesp Nederland
Gemachtigde:	**NLO Shieldmark B.V.** New Babylon City Offices Anna van Buerenplein 21 A 2595 DA Den Haag Nederland
Betwiste merk:	**Benelux depot 1343637** ALLIANCE

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 25 november 2016 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk ‘ALLIANCE’ voor waren in de klassen 5 en 29. Dit depot is onder nummer 1343637 in behandeling genomen en gepubliceerd op 2 december 2016

2. Op 31 januari 2017 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Uniemerk 11145638 van het woordmerk ‘ALLIANCE’, ingediend op 28 augustus 2012 en ingeschreven op 24 januari 2013 voor waren in de klassen 29 en 30.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie was aanvankelijk ingesteld tegen alle waren van het betwiste teken, maar bij indiening van zijn argumenten beperkt opposant deze tot een deel van de waren in klasse 5 en de waren in klasse 29 van het betwiste depot. De oppositie is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: “BVIE”).

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: “het Bureau”) ter kennis gebracht van partijen op 2 februari 2017. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend en werd de procedure op verzoek van partijen opgeschort. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: “UR”). De administratieve fase van de procedure is afgerond op 29 december 2017.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

9. Opposant stelt vast dat de tekens identiek zijn.

10. De waren *voedingsmiddelen voor baby's, voedingssupplementen, vitaminepreparaten* en *lactose* van het betwiste teken acht opposant in zekere mate soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht. In wezen hebben zij immers dezelfde aard, namelijk dat het voedingsmiddelen zijn, bestemd voor menselijke consumptie.

11. Hetzelfde geldt volgens opposant voor de waren van het betwiste teken in klasse 29 die bovendien, net als de waren van het ingeroepen recht, van dierlijke origine zijn. Deze waren worden heel frequent aangeboden door dezelfde ondernemingen, slagers of detailhandelszaken die verse producten aanbieden, en worden doorgaans verkocht in dezelfde afdelingen in een supermarkt, aldus opposant. Wat de eetbare oliën en vetten aangaat, die acht opposant zelfs sterk soortgelijk aan vleesproducten, nu vetten kunnen worden geëxtraheerd uit

vlees, dat met andere woorden noodzakelijk is voor de productie ervan en deze waren complementair maakt. Opposant meent dat deze complementariteit nog wordt versterkt door het feit dat vetten vaak worden gebruikt om vlees te bewaren, bijvoorbeeld in worsten en salami's, en noodzakelijk zijn voor de bereiding van vleesproducten en vleesjus.

12. Nu de betrokken waren zeer frequent worden geconsumeerd en het aankopen ervan een banale gebeurtenis is, gaat opposant uit van een lager aandachtsniveau bij het in aanmerking komend publiek.

13. Opposant concludeert dat er sprake is van gevaar voor verwarring en verzoekt het Bureau daarom de inschrijving van het betwiste teken te weigeren.

B. Reactie verweerder

14. Verweerder merkt op dat de waren van het betwiste teken in klasse 5 geen algemene voedingsmiddelen zijn zoals de waren van het ingeroepen recht. Hun aard, bestemming en wijze van gebruik zijn verschillend en ook worden deze waren doorgaans verkocht in verschillende winkels. De consument zal ook niet denken dat deze waren afkomstig zijn van dezelfde ondernemingen.

15. Wat de waren van het betwiste teken in klasse 29 aangaat, deze mogen dan wel gericht zijn op dezelfde consument en evenals de waren van het ingeroepen recht te vinden zijn in een supermarkt, zij zullen volgens verweerder niet op dezelfde afdeling liggen. Ook zijn zij niet concurrerend van aard: het ene product is geen alternatief voor het andere. Verweerder concludeert dat deze waren niet soortgelijk zijn en weet zich hierin gesteund door de *Similarity tool*, waaraan zowel EUIPO als het Bureau deelnemen, zo weet verweerder.

16. Aangezien aan één van de noodzakelijk voorwaarden voor het vaststellen van gevaar voor verwarring niet is voldaan, moet volgens verweerder de oppositie worden afgewezen, waartoe hij het Bureau verzoekt.

III. BESLISSING

A. Verwarringsgevaar

17. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

18. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

19. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, ECLI:EU:C:1998:442, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999, ECLI:EU:C:1999:323; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden,

Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003, ECLI:NL:HR:2003:AK4818; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

20. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997, ECLI:EU:C:1997:528).

21. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

22. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	**Oppositie gericht tegen:**
ALLIANCE	ALLIANCE

23. Merk en teken zijn identiek.

Vergelijking van de waren

24. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

25. Bij de vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en deze waartegen de oppositie is gericht, worden in casu de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

26. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	**Oppositie gericht tegen:**
	Klasse 5 Voedingsmiddelen voor baby's; voedingssupplementen; vitaminepreparaten; lactose.
Klasse 29 Verse vleeswaren, Gekoeld vlees, Diepgevroren vlees, Geconserveerd vlees, Gedroogd vlees, en Producten die vlees bevatten.	Klasse 29 Eieren, melk en melkproducten; kaas en kaasproducten; zuivelproducten, met inbegrip van die gemengd met andere producten (waarbij melk en melkproducten het hoofdbestanddeel vormen) en vervangingsmiddelen daarvoor en daarvan vervaardigde producten, voor zover niet begrepen in andere klassen; eetbare oliën en vetten.
Klasse 30 Vleespasteien; Vleespasteien van wild en gevogelte; Vleespasteien; Vleesjus; Vleesaromaten;	

Belegde broodjes met vlees; Spaghetti en gehaktballen.	

Klasse 5

27. Hoewel de waren *voedingsmiddelen voor baby's* strikt genomen kunnen worden gekwalificeerd als "voedingsmiddelen", zoals opposant doet, zijn zij naar hun aard, bestemming, samenstelling en wijze van gebruik verschillend van de waren van het ingeroepen recht. De voedingsmiddelen van het ingeroepen recht zullen nooit geconsumeerd worden door baby's en omgekeerd zal het doelpubliek van deze waren nooit babyvoeding tot zich nemen. Babyvoeding bestaat doorgaans uit een speciale mix van diverse ingrediënten en wordt als zodanig op de verpakking aangegeven. Babyvoeding wordt vaak te koop aangeboden in gespecialiseerde winkels en apotheken en waar ze te koop zijn in de supermarkt staan ze steevast in een aparte gemakkelijk te herkennen afdeling. Ten slotte zal de consument ook niet geneigd zijn te denken dat deze waren afkomstig zijn van dezelfde fabrikanten. Deze waren zijn dan ook niet soortgelijk.

28. De waren *voedingssupplementen, vitaminepreparaten* en *lactose* zijn geen voedingsmiddelen in de zin van de waren van het ingeroepen recht, maar additieven die gebruikers nemen naast de reguliere voedingsmiddelen. De aard en bestemming van deze waren is dus verschillend. Ook de verkoopkanalen zijn verschillend: waar de waren van het betwiste teken veelal zullen worden aangeboden in "gezondheidswinkels", worden de waren van het ingeroepen recht aangeboden in slagerijen of op de vleesafdeling van de supermarkt. Men kan niet de ene categorie van waren vervangen door de andere en evenmin is de ene waar noodzakelijk voor de andere; de waren zijn dus noch concurrerend noch complementair. Ten slotte worden deze waren niet vervaardigd door dezelfde ondernemingen en zal de consument er dus niet een gemeenschappelijke herkomst aan toekennen. Deze waren zijn derhalve niet soortgelijk.

Klasse 29

29. Dat de waren van het betwiste teken in deze klasse van dierlijke oorsprong zijn, net als die van het ingeroepen recht (zie punt 11) is geen voldoende aanknopingspunt om tot soortgelijkheid te concluderen. Ook geheel uiteenlopende producten als leer en zijde kunnen van dierlijke origine zijn. Geheel terzijde zij aangestipt dat de waren *eetbare oliën en vetten* ook van plantaardige herkomst kunnen zijn.

30. De waren *eieren* van het betwiste teken zijn naar hun aard niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht. Dat zij bestemd zijn voor menselijke consumptie kan niet gelden als criterium om de soortgelijkheid te bepalen, want dat zijn alle voor consumptie vatbare producten. De consument kent wel degelijk het verschil tussen eieren en vleesproducten (en soms maakt hij dit onderscheid bewust). Anders dan opposant stelt (zie punt 11), worden eieren doorgaans niet verstrekt door slagers of op de vleesafdeling van supermarkten. In ieder geval is de consument zich er terdege van bewust dat eieren en vleesproducten niet afkomstig zijn van dezelfde ondernemingen. Deze waren zijn dus niet soortgelijk.

31. De waren *melk en melkproducten; kaas en kaasproducten; zuivelproducten, met inbegrip van die gemengd met andere producten (waarbij melk en melkproducten het hoofdbestanddeel vormen) en vervangingsmiddelen daarvoor en daarvan vervaardigde producten, voor zover niet begrepen in andere klassen* van het betwiste teken behoren tot de categorie van zuivelproducten, die duidelijk te onderscheiden zijn van vleesproducten. Ook hier geldt dat de consument dit onderscheid soms welbewust maakt, zij het alleen al omdat

een evenwichtig voedingspatroon dit vereist. Anders dan opposant stelt (zie punt 11), worden deze waren niet aangeboden door slagers of op de vleesafdeling van supermarkten; elke supermarkt kent een duidelijk daarvan afgebakende zuivelafdeling. Ook hier is de consument zich ervan bewust dat zuivelproducten en vleesproducten niet afkomstig zijn van dezelfde ondernemingen. Deze waren zijn dus niet soortgelijk.

32. De waren *eetbare oliën en vetten* van het betwiste teken worden doorgaans gebruikt voor het bereiden van voedsel. Deze oliën en vetten zal de consument geenszins verwarren met de inherente vetten aanwezig in vlees. Eerder integendeel: de consument zal vaak welbewust kiezen voor plantaardige oliën en vetten, zodat van complementariteit hier geen sprake is, anders dan opposant meent (zie punt 11). Het gegeven dat vlees vet bevat of dat oliën en vetten worden gebruikt voor de bereiding van vlees is onvoldoende om tot complementariteit te kunnen besluiten (naar analogie GEU, Mobilix, T-336/03, 22 oktober 2005, ECLI:EU:T:2005:379 en Naty, T-72/10, 26 oktober 2011, ECLI:EU:T:2011:635). Deze waren worden doorgaans ook niet aangeboden via dezelfde afzetkanalen en kennen niet dezelfde producenten, zodat de consument er geen gemeenschappelijke origine aan zal toekennen. Deze waren zijn derhalve niet soortgelijk.

Conclusie

33. De waren waartegen de oppositie is gericht, zijn niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

B. Overige factoren

34. Omdat het in casu gaat om frequente consumptiewaren, meent opposant dat het aandachtsniveau van het in aanmerking komend publiek laag is (zie punt 12). Het Bureau merkt evenwel op dat het aandachtsniveau van de gemiddelde consument weliswaar kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waar het om gaat, maar dat de gemiddelde consument geacht wordt redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn, zodat in casu moet worden uitgegaan van een normaal aandachtsniveau (zie HvJEU, Gut Springenheide, C-210/96, 16 juli 1998, ECLI:EU:C:1998:369 en Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd).

C. Conclusie

35. Aangezien de waren niet overeenstemmen kan er geen sprake zijn van gevaar voor verwarring, zelfs niet nu de tekens identiek zijn (zie in die zin: GEU, easyHotel, T-316/07, 22 januari 2009, ECLI:EU:T:2009:14 en YOKANA, T-103/06, 13 april 2010, ECLI:EU:T:2010:137).

IV. BESLUIT

36. De oppositie met nummer 2012792 wordt afgewezen.

37. Het Benelux depot met nummer 1343637 wordt ingeschreven voor alle waren waarvoor het is ingediend.

38. De opposant is 1.030 euro verschuldigd aan de verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR aangezien de oppositie geheel wordt afgewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 13 juli 2018

Willy Neys
(rapporteur)

Tineke Van Hoey

Pieter Veeze

Administratieve behandelaar: Rémy Kohlsaat